

РЕШЕНИЕ

№ 1563

гр. Пловдив, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Веселин Пл. Атанасов

при участието на секретаря Соня Ил. Букова
като разгледа докладваното от Веселин Пл. Атанасов Гражданско дело №
20215330113051 по описа за 2021 година

Предмет на делото са обективно съединени искиве при условията на евентуалност по
чл.55, ал.1, предл.1-3 ЗЗД и чл.59, ал.1 ЗЗД и възражения по чл. 190 ДОПК, чл. 195,
пар.1 и чл. 92, пар.1 89 от Регламент ЕС № 952/2013 на ЕП вр. с чл. 186 ЗМ и чл. 59,
ал.1 ЗДДС

Ищец В. В. ИВ. чрез адв. М.Ч. иска осъждането на Териториална Дирекция
„Митница София“ към Агенция Митници с Д. Д. Д. и седалище и адрес на управление:
гр. София, ул. Веслец № 84 да заплати сумата от 7 600 лева обезпечение/депозит,
парична гаранция/ по митническа декларация № *****, което вземане било
придобито по силата на договор за цесия от***** на основание чл. 55, ал.1, предл.1
ЗЗД, а в условията на евентуалност се иска осъждането на ответника да заплати същата
сума на основание чл. 55, ал.1, предл.2 ЗЗД – на неосъществено основание, по чл. 55,
ал.1, предл.3 ЗЗД при наличието на отпаднало основание, евентуално на основание чл.
59, ал.1 ЗЗД да бъде осъден ответника да заплати горната сума от 7 600 лева с която
ответника се е обогатил за сметка обедняването на ищеца, ведно със законната лихва за
забава върху сумата считано от датата на подаването на исковата молба – ***** до
окончателното изплащане на вземането.

Ангажират се доказателства. Претендират се разноси.

С исковата молба се твърди, че на ***** в тогавашното ТМУ „Митница
Столична“ е приета митническа декларация № ***** за режим допускане за

свободно обръщение на ***** и държава на изпращане ***** като получател на стоката е дружество „*****“ ЕООД с ЕИК ***** с едноличен собственик и у. В.И. като по инициатива на митническия орган е била задействана процедура за преразглеждане декларираната митническа стойност на стоките и на основание чл. 188 буква „в“ от Регламен № 952/2013 на ЕП и Съвета е извършена физическа проверка на доставката като на основание чл. 186 ЗМ и чл. 59, ал.1 ЗДДС с писмо изх. №***** е изискано внасянето на депозит/парична гаранция в размер на сумата от 7 600 лева, която е била заплатена от дружеството с платежно нареждане именно на това основание.

Според ищеца вече повече от 5 години в сроковете по чл. 34 ЗАНН не е реализирана административно-наказателна отговорност спрямо дружеството за констатирано митническо нарушение като с Решение №***** е отказано възстановяването на внесения депозит;

С цесия от ***** дружеството ***** ЕООД е прехвърлило вземането си за предмет на настоящето дело на ищеца, който също е отправил покана до ответника да възстанови процесната сума, което обаче не било сторено, поради което и се обуславя правен интерес от предявяването на настоящите иски – главен по чл. 55, ал.1, предл. 1 ЗЗД и евентуални по чл. 55, ал.1, предл.2 и предл.3 ЗЗД и чл. 59, ал.1 ЗЗД.

Ответник Териториална Дирекция „Митница София“ към Агенция Митници с Д. Д. Д. чрез гл.ю. К.С. подава отговор, с който оспорва исковите като недопустими и неоснователни.

Позовава се на чл. 190 ДОПК съгласно, който се забранява императивно цесията на вземанията на задължените лица по чл. 128, ал.1, и то без значение дали носителите на тези вземания имат или не насрещни задължения към Държавата с оглед на което и цесията от ***** е нищожна.

Заявява се, че вземането на митническата администрация е по потенциално митническо задължение, което е обезпечено с процесната сума, която не подлежала на връщане, защото е внесена на основание чл. 89 от Регламент ЕС № 952/2013 на ЕП като след учредяване на обезпечението е дадено разрешение за вдигане на декларираните стоки № 1, 2, 3 с изключение на задържаните за търговска марка ***** като разследването по линия на международното сътрудничество не било приключено при което основанията за обезпечаването нито е осъществено, нито е отпаднало.

Посочва се още, че проверката не е отхвърлила съмненията за извършено нарушение на митнически режим, а именно частично избягване заплащането на дължими мита.

Иска се отхвърлянето на предявените иски. Ангажират се доказателства. Претендират се разноски.

Съдът след като се запозна с твърденията на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и на основание чл.12 вр. с чл. 235, ал.2 ГПК, за да се произнесе взе предвид следното.

По делото не се спори, че сумата от 7 600 лева е внесена от дружество „*****“ ЕООД по сметка на ответника с основание обезпечение/гаранция по писмо изх. №***** – л. 4 от делото.

Не се спори, а и от представените писмени доказателства – Решение № ***** , писма с разменена кореспонденция между Агенция „Митници“ – Централно управление от **** до ОЛАФ, ***** се установява, че на **** българско дружество „*****“ ЕООД поставя под режим едновременно допускане за свободно обращение и вътрешно потребление стоки с изпращач *****., *** като стоката е транспортирана в контейнер ***** от пристанище ***** придружена с фактура №***** на стойност 20 279,70 USD и е била декларирана с митническа декларация *****. При извършена проверка на куриерската пратка на Митница ***** е открита фактура със същия номер от същата дата, издадена от същото ***** дружество като описанието и количеството на стоките е едно и също, но единичната цена и общата стойност се различават като стойността на фактурата открита в куриерската пратка е 160548 USD. В отговор с писмо № ***** българското дружество е представило суифт за извършено плащане към изпращача. Столична Митница е приела, че не може да бъде направен извод за действителната стойност на осъществения внос, предложено е да бъде извършена проверка в рамките на последващия контрол на декларирането за установяване достоверността на приложените документи, както и проверка по линия на международното сътрудничество. В становище от **** е дадено предложение да бъде учредено обезпечение в размер на 7 600 лева до получаване на резултат от съответните проверки. На основание чл. 195, пар. 1 и чл. 92 пар.1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. на ЕП и Съвета, чл.186 ЗМ и чл. 59, ал.1 ЗДДС за целите на даване на разрешение за вдигане на стоките по митническа декларация ***** е изискано учредяването на обезпечение в размер на 7 600 лева заведено с регистрационен номер № ***** Дадено е разрешение за вдигане на декларираните стоки с изключение на задържаните ***** поради констатирано нарушение от митническите органи на правата върху интелектуална собственост по чл. 78 ЗМГО.

С писмо № ***** отдел „Последващ контрол“ при Митница П. изпраща в ТМУ Столична Доклад № ***** за резултатите от извършена проверка на основание чл. 84а, ал.1 ЗМ по цитираната митническа декларация като в т.4 от Доклада е посочено, че съмненията за извършено митническо нарушение при определяне на митническата стойност по процесната митническа декларация не са потвърдени. Констатирано е че не е постъпил резултата от проверката по линия на международното сътрудничество иницииран с доклад №***** , което е обусловило и отказа на ответника да възстанови

внесения депозит/гаранция тъй като до приключването на разследването няма категорични доказателства, че митническо задължение не би могло да възникне.

При така установената фактология съдът намира от правна страна следното.

Фактологично ответника обуславя връщането на внесената гаранция по процесната митническа декларация от приключването на допълнително разследване по линия на международното сътрудничество посредством съдействието на ОЛАФ, чиято правна рамка на това съдействие е уредена в Споразумението между Европейската общност и Правителството на ***** Народна Република като последното писмо с което ответника очаква получаването на отговор досежно частично избягване заплащането на дължими мита поради неистинно деклариране на факти и обстоятелства от предмета на вноса е с дата *****, / л.30 от делото/, а в писмо от *****/л.32 от делото/ заявява, че са изчерпани възможностите за получаване на информация от митническата администрация на К. народна република. Ответникът напълно игнорира, първо, факта, че с писмо №***** отдел „Последващ контрол“ при Митница П. е изпратено в ТМУ Столична Доклад № ***** за резултатите от извършена проверка на основание чл. 84а, ал.1 ЗМ по процесната митническа декларация като в т.4 от Доклада е посочено, че съмненията за извършено митническо нарушение при определяне на митническата стойност по тази декларация не са потвърдени, второ, игнориран е факта, затова че българското дружество е представило суифт за извършено плащане към изпращача *****, *****, и трето, затова че ищеца в лично качество носи наказателна отговорност по чл. 313 НК за декларирането на неверни данни пред митническите власти за осъществения внос от дружество „*****“ ЕООД на което е едноличен собственик и управител към онзи момент.

Следователно, освобождаването на внесената гаранция е поставено под условие на бъдещо събитие – получаването на информация от ОЛАФ като такава не е постъпила в рамките на последните 4 години и е неясно въобще в какво обозримо бъдеще процедурата ще приключи предвид че не е обвързана с конкретен срок. Последното обстоятелство съгласно трайната съдебната практика на Европейския съд по правата на човека и основните свободи представлява нарушение на чл.5,т.3 ЕКЗПЧОС съгласно която разпоредба всяко лице има право на разглеждане на наказателно и административно-наказателно производство в разумен срок, като вътрешната нормативна рамка на този принцип е уредена в чл. 34, ал.1 и ал.2 ЗАНН, както и в чл. 82 ЗАНН и съгласно която с изтичането на визирания в закона срок се погасява правото на Държавата в лицето на митническата администрация да реализира административно-наказателната отговорност на вносителя на декларираната митническа стока, а щом това право се погасява, отпада и правното основание въз основа на което е изискано учредяването на процесния депозит от 7 600 лева. Настоящата инстанция констатира че са изтекли както преклузивните срокове по чл. 34

ЗАНН, така и абсолютната давност по чл. 82 ЗАНН като обстоятелството, че е имало висящо разследване по линия на международното сътрудничество не означава, че тези срокове спират да текат още повече че няма правна сигурност за срока в който това разследване ще приключи.

Следователно, ответника при съществуващата неяснота затова кога ще приключи разследването по линия на международното сътрудничество задържа паричната гаранция незаконно, тъй като се обогатява с нея за сметка обедняването на цесионера – ищеца по делото.

Отхвърлят се възраженията за недействителност на извършената цесия между „*****“ ЕООД и ищеца тъй като процесната сума не представлява публично вземане по смисъла на чл. 162 ДОПК поради което и е неприложим чл. 190 ДОПК тъй като гаранцията не обезпечава публично задължение за мито, защото такова въобще не е начислено. Цесията е валидна и законосъобразна, съобщена на ответника поради което и титуляр на вземането е ищеца.

Предвид на гореизложеното уважава се иска по чл. 59, ал.1, предл. 3 ЗЗД като евентуалните искове по чл. 55, ал.1, предл. 1 и предл. 2 и по чл. 59 ЗЗД се отхвърлят;

На основание чл. 78 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят сторените от него разноски в размер на сумата от 1 254 лева съгласно представения списък.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Териториална Дирекция „Митница София“ към Агенция Митници с Д. Д. Д. и седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Веслец № 84 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на В. В. ИВ. с ЕГН ***** с адрес: гр. П., ул. *** № ***, ет.***, ап.** сумата от 7 600 лева, която представлява стойност на внесено обезпечение/депозит, парична гаранция/ по митническа декларация № ****, което вземане е било придобито по силата на договор за цесия от *** поради отпаднало правно основание за учредяването му по чл. 55, ал.1, предл.3 ЗЗД ведно със законната лихва за забава върху сумата считано от датата на подаването на исковата молба – ***** до окончателното ѝ изплащане **КАТО ОТХВЪРЛЯ** искове по чл. 55, ал.1, предл.1, предл. 2 ЗЗД и по чл. 59 ЗЗД като неоснователни и недоказани;

ОСЪЖДА Териториална Дирекция „Митница София“ към Агенция Митници с Д. Д. Д. и седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Веслец № 84 да заплати в полза на В. В. ИВ. с ЕГН ***** с адрес: гр. П., ул. *****№ ***, ет.****, ап. ** сумата от 1 254 лева, която представляват разноски за настоящата инстанция.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр. Пловдив в двуседмичен срок от съобщаването.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____